

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 7. listopadu 2018 ve věci odsouzeného: **Michal S** [REDAKCE], narozený [REDAKCE], o stížnosti odsouzeného proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 25. 10. 2018, č.j. 6 Pp 117/2018 – 16,

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost **zamítá**.

Odůvodnění :

1. Soud prvního stupně (Okresní soud v Liberci) napadeným usnesením rozhodl podle § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku o zamítnutí žádosti odsouzeného o propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 4. 2016, č.j. 2 T 118/2015 – 57, v trvání 250 dnů, který mu byl uložen trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 11. 3. 2015, č.j. 17 T 25/2015 – 36 ve spojení s usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. 3. 2016, č.j. 17 T 25/2015 – 71, v trvání 7 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 1. 2016, č.j. 17 T 266/2015 – 49, v trvání 484 dnů, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 9. 3. 2009, č.j. 1 T 254/2008 – 369, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn usnesením Okresního osudu v Liberci ze dne 13. 3. 2012, č.j. 6 Pp 26/2012 – 15 a zbytek trestu mu byl nařízen usnesením Okresního soudu v Liberci ze dne 14. 4. 2016, č.j. 6 Pp 26/2012 - 64.
2. Proti tomuto rozhodnutí soudu prvního stupně podal odsouzený ihned po vyhlášení usnesení stížnost, kterou blíže nezdůvodnil.
3. Krajský soud z podnětu řádně a včas podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného usnesení i postup řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím níže uvedeným závěrům.
4. Soud prvního stupně na základě podané žádosti odsouzeného o podmíněně propuštění z výkonu trestu odnětí svobody rozhodoval ve veřejném zasedání konaném dne 25. 10. 2018, v rámci něhož se odsouzený měl možnost k podané žádosti vyjádřit, ale neuvedl k ní žádné podrobnosti. Dále soud prvního stupně četl z přílohových spisů Okresního soudu v České Lípě spisové značky 17 T 266/2015, 17 T 25/2015, 2 T 118/2015, Okresního soudu v Mladé Boleslavi spisové značky 1 T 254/2008, jednotlivá rozhodnutí. Byla čtena rozsudková data týkající se odsouzeného a hodnocení z výkonu trestu odnětí svobody zpracované Vězeňskou službou ČR, Vazební věznici v Liberci, příslib možnosti bydlení na adrese [REDAKCE], Turnov u Jaroslavy D [REDAKCE] příslib zaměstnání u AG Therm s.r.o. Praha jako skladník - řidič. Ve veřejném zasedání byl také vyslechnut v procesním postavení svědka vychovatel odsouzeného, který uvedl, že v posudku se nic nezměnilo. Z hodnocení odsouzeného bylo soudem prvního stupně zjištěno, že odsouzený byl dodán do výkonu vazby 18. 12. 2015, po pravomocném odsouzení byl umístěn 13. 2. 2016 na příjmacím oddělení. Dne 24. 2. 2016 byl přemístěn v rámci věznice na oddíl D, který je určen pro pracovní zařaditelné odsouzené ve věznici s ostrahou. Na režim a prostředí věznice se odsouzený rychle a bez problémů adaptoval, jeho chování a vystupování je po celou dobu slušné a bezproblémové, je vcelku komunikativní a společenský. Řád výkonu trestu a vnitřní řád věznice a pokyny personálu

odsouzený dodržuje, stanovený program zacházení plní. Od ledna 2018 je pověřen jako zástupce oddílu z řad odsouzených, kdy vzorně spolupracuje při zajišťování celkového chodu oddílu. Odsouzený je od 11. 8. 2016 zařazen na vnějším nestřeženém pracovišti SPELDE s.r.o. Liberec, z pracoviště je velmi dobře hodnocen. Za dobu pobytu ve Vazební věznici Liberec bylo odsouzenému uděleno 15 kázeňských odměn, trestán nebyl. Od 6. 4. 2017 je odsouzený zařazen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciaci. Odsouzený dlouhodobě plní cíle stanovené v programu zacházení, aktivně spolupracuje se zaměstnanci a plní si své povinnosti. Případná rizika recidivy u odsouzeného vyplývají z opakované trestné činnosti, absence vyššího vzdělání, zdržení se užívání návykových látek a s ním spojené trestné činnosti, řešení finanční situace. K faktorům zmírňujícím rizika patří dobré pracovní návyky odsouzeného, zajištěné bydlení, příslib zaměstnání a dobré rodinné vztahy.

5. Pokud jde o řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného usnesení, krajský soud žádné pochybení neshledal. Soud prvního stupně rozhodoval v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Podle tohoto zákonného ustanovení soud může odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody. Podle § 333 odst. 1 tr. řádu rozhodnutí podle § 331 tr. řádu činí soud, v jehož obvodu se trest odnětí svobody vykonává. Nebrání-li tomu důležité důvody, je třeba o návrhu nebo žádosti odsouzeného rozhodnout nejpozději do 30 dnů od jejich doručení soudu, avšak jedná se pouze o lhůtu pořádkovou, jejíž nedodržení není spojeno s nezákonností vyhlášeného usnesení.
6. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení rozvádí, že odsouzený vykonal více než polovinu uloženého trestu odnětí svobody, splňuje i další zákonnou podmínku, která podmiňuje kladné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a sice tu, že svým chováním ve výkonu trestu a plněním si svých povinností prokázal polepšení. O splnění i této podmínky svědčí 15 kázeňských odměn, žádný kázeňský trest a celkově pozitivní hodnocení odsouzeného, který od ledna 2018 je dokonce zástupcem oddílu z řad odsouzených. Podle soudu prvního stupně však odsouzený nespĺňuje podmínku, že od něj lze očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Odsouzený v současné době vykonává celkem čtyři tresty, které mu byly uloženy za úmyslné trestné činy, přičemž v minulosti byl odsouzený již z výkonu trestu odnětí svobody podmíněně propuštěn. Této šance však odsouzený nevyužil, nevedl řádný život, naopak spáchal další úmyslnou trestnou činnost a byl mu tedy nařízen zbytek trestu. Odsouzený tak vykazuje dlouhodobé sklony k páčání trestné činnosti a nebyl v minulosti schopen své chování změnit ani pod hrozbou nařízení zbytku trestu. Nelze se proto domnívat, že by osoba odsouzeného skýtala záruky budoucího vedení řádného života.
7. Jak správně soud prvního stupně v odůvodnění napadeného usnesení uvádí, odsouzený kromě toho, že vykonal polovinu uloženého trestu, splnil také další podmínku stanovenou zákonem pro kladné rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Odsouzený svým chováním a plněním si svých povinností ve výkonu trestu odnětí svobody prokázal polepšení. Ohledně chování a plnění si svých povinností během výkonu trestu odnětí svobody ze strany odsouzeného lze konstatovat, že odsouzený prokázal polepšení, protože v současné době vykazuje velký počet kázeňských odměn a nemá žádné kázeňské tresty, aktivně se podílí na chodu oddílu, hodnocení odsouzeného je nadprůměrné.
8. Soud prvního stupně však také správně poukázal na to, že odsouzený prozatím nespĺňuje podmínku stanovenou zákonem v tom směru, že lze od něj očekávat, že v budoucnu povede

řádný život, neboť u odsouzeného nelze vyloučit riziko recidivy. Opis z evidence Rejstříku trestů odsouzeného vykazuje od r. 2003 do r. 2016 celkem jedenáct odsouzení, z toho ve dvou případech se jednalo o souběh trestných činů a byl proto odsouzenému ukládán souhrnný trest, dvakrát došlo k upuštění od uložení souhrnného trestu. Jak vyplývá z opisu z evidence Rejstříku trestů a ze spisu Okresního soudu v Mladé Boleslavi spisové značky 1 T 254/2008, odsouzený již byl v minulosti podmíněně propuštěn k datu 13. 3. 2012 ve věci Okresního soudu v Liberci spisové značky 6 Pp 26/2012, byla mu stanovena zkušební doba v trvání 6 let, přesto se dopustil dne 12. 12. 2014 skutku, který byl ve věci Okresního soudu v České Lípě spisové značky 17 T 25/2015 posouzen jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a za něj byl odsouzenému uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin, který ale nevykonal a tento trest byl změněn na trest odnětí svobody v trvání 250 dnů. Odsouzený se ve stanovené zkušební době podmíněného propuštění dopustil i další úmyslné trestné činnosti, jak vyplývá z opisu z evidence Rejstříku trestů ČR a přílohových spisů Okresního soudu v České Lípě spisových značek 2 T 118/2015 (skutek spáchán 30. 6. 2015 a byl kvalifikován jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku), 17 T 266/2015 (skutek spáchán 17. 12. 2015 – posouzen jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku). Z uvedeného je zřejmé, že ani předchozí výkon trestu odnětí svobody a šance, která mu byla poskytnuta v podobě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, odsouzeného neodradil od páčání další úmyslné trestné činnosti a podmíněné propuštění jej nemotivovalo k tomu, aby se páčání trestné činnosti úmyslného charakteru vyvaroval. Lze tedy přisvědčit soudu prvního stupně, že nelze prozatím, s ohledem na osobu odsouzeného, dojít k závěru, že odsouzený splňuje podmínku toho, že lze od něj očekávat, že v budoucnu povede řádný život. V případě odsouzeného nedošlo k nepřipustnému porušení zákazu tzv. dvojího přičítání. Podle rozhodnutí Ústavního soudu ČR spisové značky I. ÚS 2201/16 ze dne 3. 1. 2017 uplatnění institutu podmíněného propuštění z trestu odnětí svobody sice v českém právním řádu není formulováno jako nárokové, nicméně přesto obecně musí být otevřeno všem odsouzeným, včetně odsouzeným – recidivistům. Možnost podmíněného propuštění poskytuje odsouzeným perspektivu a naději, která je může motivovat k nápravě. To však není případ odsouzeného, protože možnost podmíněného propuštění mu byla v minulosti dána, odsouzený však ve stanovené zkušební době podmíněného propuštění páchal úmyslnou trestnou činnost, takže došlo k nařízení zbytku trestu. Lze tedy v případě odsouzeného uzavřít, že prozatím u něj nelze očekávat, že by na svobodě vedl řádný život. Je tedy zapotřebí, aby odsouzený řádným chováním a plněním si svých povinností během výkonu trestu odnětí svobody prokázal, že od něj lze na svobodě očekávat, že povede řádný život.

9. S ohledem na výše uvedené krajský soud shledal stížnost odsouzeného nedůvodnou, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení :

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 7. listopadu 2018

Mgr. František Bošík
předseda senátu

zpracovala:
JUDr. Blanka Škrétová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Klokočnicková.